

Міністрів України № 333-р, 01.04.2014 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.

8.Глизнер С.В. Поняття, типи та причини запровадження децентралізації в Україні. URL: http://politicus.od.ua/1_2019/6.pdf

Іван СОВИЧ

здобувач освітньо-професійної програми
«Менеджмент закладів охорони здоров'я», ЗУНУ
Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ
Тетяна ЖЕЛЮК

МЕХАНІЗМ МІЖСЕКТОРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В ПРОЦЕСІ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДОМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Заклади охорони здоров'я національної економіки в сучасних умовах особливо гостро відчують проблеми фінансового, інституційного, деонтологічного, кадрового супроводу [1]. В окремих регіонах України, особливо у віддалених сільських районах, доступ до медичних послуг є обмеженим через відсутність лікарень, недостатнє забезпечення медичним персоналом та нестачу медичного обладнання. Середній рівень медичної допомоги в різних регіонах суттєво відрізняється, що призводить до великої нерівності у доступі до якісної медичної допомоги. Жителі окремих населених пунктів відчують низьку якість медичного обслуговування. Низька якість медичних послуг може бути спричинена недостатнім фінансуванням, неадекватним управлінням, недостатнім контролем якості та корупцією в системі охорони здоров'я і, звичайно, в сучасних умовах активними бойовими діями.

Корупція також є серйозною проблемою в національній системі охорони здоров'я. Вона може виявлятися в різних формах, від підкупу медичного персоналу до хабарництва пацієнтів. Неефективне управління ресурсами, відсутність прозорості та відкритості в прийнятті рішень ускладнюють ситуацію та призводять до неефективного використання доступних ресурсів.

Задля корекції та вирішення таких проблем необхідно активізувати співпрацю між медичними закладами та неприбутковими організаціями, що є важливим аспектом у

забезпеченні повноцінного медичного обслуговування та підтримки для населення. Медичні заклади можуть співпрацювати з неприбутковими організаціями, щоб обмінюватися ресурсами, такими як медичне обладнання, лікарські засоби, медичний персонал тощо. Це дозволить ефективніше використовувати наявні ресурси та забезпечити більш широкий спектр послуг для пацієнтів. Неприбуткові організації часто мають спеціалізовану експертизу у конкретних областях, таких як психологічна підтримка, соціальна реабілітація, робота з уразливими групами тощо. Співпраця з ними дозволяє медичним закладам забезпечити комплексну підтримку пацієнтам та покращити їхнє благополуччя. Медичні заклади та неприбуткові організації можуть спільно реалізовувати проекти та програми з метою покращення доступу до медичних послуг, просвітницької роботи, профілактики захворювань тощо. Це дозволить поєднати експертизу обох сторін та досягти більшого впливу на здоров'я населення. Співпраця між медичними закладами та неприбутковими організаціями дозволить розширити спектр доступних послуг для пацієнтів. Наприклад, наявність психологічної підтримки та соціальної реабілітації може значно полегшити процес відновлення пацієнтів після хвороби або травми. Таким чином, співпраця між медичними закладами та неприбутковими організаціями повинна бути важливою складовою забезпечення комплексної медичної підтримки та покращення якості медичних послуг для населення. Це спільне зусилля може мати значний вплив на здоров'я та благополуччя громади.

Міжсекторна взаємодія в процесі управління закладом охорони здоров'я може бути дуже важливою для забезпечення ефективного та комплексного надання медичних послуг та реалізації завдань Стратегії розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року [2]. Основні механізми міжсекторної взаємодії в управлінні закладом охорони здоров'я повинні включати партнерство з урядовими органами, місцевою владою, громадськими організаціями та іншими секторами для забезпечення доступу до необхідних ресурсів, фінансування та інфраструктури; встановлення механізмів координації між різними структурами та підрозділами, що забезпечує взаємодію та спільну роботу для досягнення спільних цілей; інформаційний обмін; залучення громадськості до процесу управління закладом охорони здоров'я, врахування їхніх потреб та думок при прийнятті

стратегічних рішень; розвиток мережі партнерів для обміну досвідом та ресурсами. Міжсекторна взаємодія в управлінні закладом охорони здоров'я допомагатиме оптимізувати процеси, підвищувати якість медичних послуг та забезпечуватиме ефективне функціонування системи охорони здоров'я.

Список використаних джерел

1. Організація діяльності закладу охорони здоров'я / нав. посібник за ред. Шкільняка М.М., Желюк Т.Л., Тернопіль, Крок. 2022. 438 с.
2. Стратегія розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року. Указ Президента України від 18.08.2021 р. № 369/2021. URL: <https://bit.ly/3mTbzxF/>
3. Модернізація менеджменту та публічного управління в системі охорони здоров'я: кол. монографія за науковою ред. д.е.н. Шкільняка М.М., д.е.н. Желюк Т.Л. Тернопіль, Крок. 2020. 560 с. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/38546/1/Mon_uzoz_t.pdf

Олександр СТРУМЕЦЬКИЙ

здобувач освітньо-наукової програми
«Публічне управління та адміністрування»
Західноукраїнського національного університету

ОСОБЛИВОСТІ ПОДІЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

12 червня 2020 року Кабінет Міністрів України прийняв розпорядження "Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад", сформувавши нову територіальну основу місцевого самоврядування.

Відповідно, до ст. 140 Конституції України, місцеве самоврядування є правом територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста – самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. [1].

Місцеве самоврядування — це форма публічної влади, що реалізується специфічними суб'єктами — територіальними колективами і сформованими органами, має особливий об'єкт — питання місцевого значення, та здійснюється на основі використання окремого виду публічної власності — комунальної (муніципальної).